

8. *Modlite sa. Proste Boha, aby vám pomohol úplne sa mu podriaadiť. Proste ho, aby vás usmerňoval a posilňoval v čomkoľvek, do čoho vás povolá. Modlite sa, aby vás Boh používal vo svojom bezprostrednom okolí aj vo svete v akejkoľvek úlohe, ktorú on pokladá za dobrú.*

Pozrite si video k tejto kapitole na multiplymovement.com.

Časť tretia: Štúdium Biblie

---

1. Prečo študovať Bibliu

Ako sme už povedali, dôležitou súčasťou učeníctva je učiť ľudí zachovávať všetko, čo Ježiš prikázal (Matúš 28, 20). To znamená, že musíme poznať Ježišove učenia a prikázania. Môže sa zdať, že prví učeníci mali oproti nám výhodu. Ako môžeme učiť ľudí nasledovať Ježiša, ak sme nemali možnosť pozorovať jeho službu a počúvať jeho vyučovanie? Avšak nemáme žiadnu nevýhodu, pretože Boh zaznamenal Ježišove slová a svedectvá jeho učeníkov do knihy – Biblie.

Pre kresťana by nemalo byť nič prirodzenejšie než čítanie Biblie. Peter, jeden z Ježišových prvých učeníkov, to prirovnal tomu, ako prirodzene bábätká túžia po mlieku: „Ako práve narodené deti túžite po čistom duchovnom mlieku, aby ste od neho rástli na spásu, keď ste už okúsili, že Pán je dobrý“ (1. Petrov 2, 2-3).

Tak ako novorodenec závisí od mlieka, aby prežil a rástol, aj vy by ste mali závisieť od Písma pre váš duchovný život a rast. Slová Biblie mali hlboký dosah na milióny životov po tisíce rokov a Boh chce, aby Biblia zmenila aj váš život. Ak ešte nemilujete Bibliu, modlite sa, aby sa tak stalo.

Nech je vaša doterajšia skúsenosť s Bibliou akákoľvek, pomôže vám, ak o krok cúvnate a zamyslíte sa nad tým, čo vlastne Biblia je. Keď hovoríme o Biblii, niekedy používame múdre a hlboké slová bez toho, aby sme sa vôbec zamysleli nad tým, čo hovoríme. Možno to najsilnejšie, čo o nej môžeme povedať, je to, že Biblia je „Božie slovo“. Ale zamysleli ste sa niekedy nad tým, čo to znamená? Tento koncept by nám mal vyraziť dych! Keď hovoríme o Biblii, hovoríme v podstate o niečom, čo sa nám rozhodol napísať všemocný, vševedúci, transcendentný Boh! Čo môže byť dôležitejšie?

Zamyslite sa nad tým, ako by ste reagovali, keby ste zrazu počuli hlas z nebies, ako hovorí priamo k vám. Aj k Biblii by sme mali pristupovať s podobnou úctou.

Ak naozaj veríme, že Biblia je Božie slovo, potom by pre nás mala byť oveľa viac než len kniha, ktorú zbežne poznáme. Mala by formovať každú stránku našej existencie. Mala by usmerňovať rozhodnutia, ktoré v živote robíme. Ak je Boh tvorcom tohto sveta, ak nás on stvoril a umiestnil na túto zem a ak si vyhradil čas na to, aby nám povedal, kto je on, kto sme my a ako tento svet funguje, čo môže byť pre nás dôležitejšie než Biblia?

Po tom, čo sme si uvedomili dôležitosť Biblie, sa musíme naučiť k nej pristupovať tým správnym spôsobom a zo správnych pohnútok. Mnohí kresťania zneužívajú Bibliu, pretože si nikdy nepoložia otázku, *prečo* ju vlastne študujú. Cieľom tejto kapitoly je pomôcť vám preskúmať povahu Biblie, prečo je dôležité študovať ju a ako by mala premieňať váš život.

Štúdium správnej knihy z nesprávnych dôvodov

Skôr než pôjdete ďalej, položte si otázku, prečo študujete Bibliu. Nemusíte sa na nič hrať: pokúste sa preskúmať svoje srdce. Čo vás motivuje, keď si vezmete do rúk Bibliu a začnete ju čítať? Poháňa vás pocit viny? Máte túžbu hlbšie poznať Boha? Hľadáte argumenty proti iným teologickým názorom? Hľadáte materiály na štúdium Biblie alebo kázne?

1. *Strávte niekoľko minút tým, že preskúmate svoju motiváciu. Svoje myšlienky si zapíšte.*

Faktom je, že väčšina kresťanov študuje Bibliu z nesprávnych dôvodov. Preskúmate tri pohnútky k štúdiu Biblie, ktorým by sme sa mali vyhnúť: pocity viny, status a vyučovací materiál.

Pocity viny

Mnohých ľudí motivuje práve vina. Všetci vieme, že by sme mali študovať svoju Bibliu – je to jedna z vecí, ktoré sa hneď na začiatku dostanú na náš zoznam „kresťanských povinností“ spolu s chodením do kostola, odvádzaním desiatok a očistením nášho slovníka od nadávok. Nikto by nepriznal, že číta Bibliu len preto, lebo musí, ale pocit viny je silný motivačný faktor.

Často sa vina spája so zákonníctvom. Stanovíme pre seba určité normy („Musím prečítať x kapitol denne“) a snažíme sa ich potom dodržiavať. Ani nám už potom nenapadne, že tieto normy nám nenastolil Boh, ale my sami. A odtiaľ je už len krôčik k tomu, aby sme začali mať rovnaké nároky aj na ostatných. Takto sa postupne sformuje kultúra viny – kultúra, v ktorej si „dobrí kresťania“ čítajú Bibliu, pretože sa ju boja nečítať, a „zlí kresťania“ bojujú s pocitmi viny, lebo sa im nedarí naplňať svoje čitateľské kvóty.

Status

Ľudia, ktorí dobre poznajú Bibliu, sa často tešia akémusi vyššiemu statusu alebo úcte. A právom. Všetci by sme mali aspirovať na to, aby sme poznali Božie slovo skrz-naskrz. Mali by sme ju mať na jazyku aj hlboko vrytú do nášho srdca a mysle.

Ale zamyslíte sa na chvíľu nad tým, prečo chcete dobre poznať Bibliu. Boh sa teší, keď si vážime jeho slovo, ale naozaj si myslíte, že ho teší aj vaša túžba vyzeráť inteligentne? Prináša mu slávu vaša túžba stať sa chodiacou encyklopédiou Biblie, ktorú žiadna otázka nezaskočí? A čo vaša túžba po tom, aby vo vás ľudia videli najlepšieho alebo najduchovnejšieho človeka na okolí?

Problémom nie je prehnané čítanie Biblie (ako keby niečo také existovalo); problémom je vaša motivácia. Kresťanov až príliš často motivuje ich status miesto toho, aby ich motivovala túžba poznať Boha, byť premieňaný jeho slovom a milovať a slúžiť ľuďom okolo seba.

Je pravdepodobné, že poznáte niekoho, kto pozná Bibliu odpredu aj odzadu. Možno ste si všimli, ako k tomuto človeku pristupujú ostatní, a aj vy chcete to, čo má on alebo ona. Súťaživosť je silný motivátor, ale je to nesprávny dôvod na štúdium Biblie. Bohu viac záleží na vašom charaktere než na vašej produktivite a povedzme si to úprimne: študovať Bibliu preto, aby ste boli lepší než niekto iný, je smiešne.

Vyučovací materiál

Niekedy sa naše pohnútky dostanú na šikmú plochu, keď potrebujeme študovať Bibliu, aby sme mohli viesť biblické štúdium, predniesť kázeň alebo niekomu odovzdať nejakú duchovnú „perlu“. Toto môže byť oveľa nenápadnejší problém nesprávneho používania Biblie. Nie je nič zlé na tom, ak používame Bibliu počas prípravy na vyučovanie iných. Naopak, je to nevyhnutné. Problém nastáva až vtedy, keď začneme k Biblii pristupovať *len* ako k zdroju vyučovacieho materiálu. Ak ste v roli kazateľa alebo učiteľa, stáva sa vám, že len listujete Bibliou, aby ste v nej našli pár

zrniek múdrosti? Alebo nasávate Písmo jednoducho preto, lebo má čo povedať *vám*, počúvate, čo chce Boh naučiť *vás*, umožňujete Biblii, aby neočakávaným spôsobom premieňala *vás* osobne?

2. *Zamyslíte sa nad svojou doterajšou skúsenosťou so štúdiom Biblie. Ktoré zo spomínaných nesprávnych motívov ste okúsili na vlastnej koži? Viete si spomenúť aj na nejaké iné?*

Prečo nám Boh dal Bibliu?

Najlepší spôsob, ako uviesť našu motiváciu k štúdiu Biblie na správnu mieru, je položiť si jednoduchú otázku: Prečo nám Boh dal Bibliu? Už sme si zvykli na koncept toho, že Biblia je Božie slovo. Ale prečo nám ju dal? Ak je Božím slovom, prečo sa Boh vôbec rozhodol, že k nám prehovorí? Kým nepochopíme, čo je cieľom Biblie, budeme k nej neustále pristupovať tak, že nám ujdú Božie zámery.

Aby nás učil o sebe

Takže prečo nám Boh dal Bibliu? Jeden zo zjavných dôvodov je ten, že nám chcel opísať seba. Od začiatku do konca je hlavnou postavou Písma Boh. Všetko v tejto knihe je zamerané na neho. Prvá kniha Mojžišova – Genezis – začína tým, že Boh najskôr existoval sám, a potom na jeho slovo začalo existovať všetko ostatné. Zjavenie Jána končí tým istým Bohom, ktorý bude vládnuť naveky nad všetkým, čo stvoril. A všetky ostatné knihy medzi nimi odhaľujú jeho charakter a vlastnosti prostredníctvom opisov jeho zvrchovaného konania počas histórie ľudstva.

Boh chce, aby sme o ňom vedeli určité veci a využíva Písmo, aby nám tieto veci odhalil. Ľudia majú prirodzene sklon k tomu, aby verili, že centrom sveta je človek, a preto nám Boh dal Bibliu, ktorá nám ukazuje, že všetko sa točí okolo Boha. On je Prvý aj Posledný, Kráľ kráľov a Pán pánov. Je opísaný ako „svätý“, čím odhaľuje obrovský rozdiel medzi ním a nami. Bohu záleží na tom, aby sme to pochopili.

Práve prostredníctvom Biblie sa dozvedáme o Božej moci, spravodlivosti, milosrdenstve, hneve, láske, láskavosti, vernosti, žiarlivosti, svätosti, súcite atď. Keďže je Boh v Biblii opísaný, nemáme priestor na to, aby sme si o ňom formulovali vlastné názory. Všetci by sme ju mali študovať, aby sme Boha lepšie pochopili. Mali by sme sa usilovne snažiť, aby sme sa dozvedeli o Bohu pravdu a zbavili sa akýchkoľvek mylných názorov, ktoré o ňom máme.

Aby nás učil o nás a o svete, v ktorom žijeme

Boh nám dal Bibliu aj preto, aby sme pochopili svet, v ktorom žijeme. Je to úžasný príbeh, ktorý vysvetľuje, odkiaľ sme prišli, prečo je svet taký, aký je, a kam všetko smeruje. Vysvetľuje, kto sme ako ľudské bytosti a ako by sme mali rozmýšľať o našej existencii.

Mnohí kresťania si myslia, že Biblia je dobrá na to, aby odpovedala na náboženské otázky a učila nás žiť zbožným životom, ale nemá odpovede na ťažké otázky, ktorým čelíme vo filozofii, vede alebo sociológii. To nie je pravda! Biblia nám dáva odpovede na všetky najdôležitejšie otázky života. Biblia nám dáva viac než „náboženské pravdy“; presne vysvetľuje svet, v ktorom žijeme. Boh, ktorý napísal Bibliu, je Bohom, ktorý stvoril tento svet. Keďže je to jeho svet, je logické, že by sme sa naň mali pozeráť z jeho perspektívy a mali by sme žiť podľa jeho princípov.

To všetko znamená, že počas nášho štúdia Biblie by sme sa mali snažiť pochopiť nášho Boha, náš svet a nás samých. Namiesto toho, aby sme vyhľadávali emocionálne zážitky alebo sa snažili naakumulovať náboženské poznanie, mali by sme sa učiť žiť vo svete, ktorý Boh stvoril.

Aby nám umožnil žiť zbožný život

Ďalší dôvod, prečo nám Boh dal Bibliu, je ten, aby nám umožnil žiť zbožný život. Peter povedal, že „jeho božská moc nám darovala všetko potrebné pre život a nábožnosť, keď sme poznali toho, ktorý nás povolal vlastnou slávou a účinnou mocou“ (2. Petrov 1, 3). Jednoducho povedané, prostredníctvom poznania Boha získame všetko, čo potrebujeme pre náš život vo svätosti. Nech máme akékoľvek pohnutky pre štúdium Biblie, zbožný život by mal byť na vrchných priečkach nášho rebríčka. Študujeme ju, lebo chceme byť zbožní.

Pavol povedal, že „celé Písmo je Bohom vnuknuté a užitočné na učenie, karhanie, nápravu a výchovu v spravodlivosti, *aby Boží človek bol dokonalý a pripravený na každé dobré dielo*“ (2. Timotejovi 3, 16-17). Po prvé, Pavol povedal, že Písmo je doslova „vdýchnuté“ Bohom. Aj keď použil ľudských autorov, aby napísal jednotlivé knihy Biblie, sám Boh je prvotným zdrojom týchto slov. Všimnite si však Pavlovo vysvetlenie hlavného zámeru Písma: „aby Boží človek bol dokonalý a pripravený na každé dobré dielo“. Takže prečo nám Boh dal Bibliu? Dal nám ju preto, aby sme mohli byť celistvými, zrelými ľuďmi, ktorí budú vystrojení a pripravení na čokoľvek, do čoho nás Boh povolá.

To znamená, že by sme počas nášho štúdia Biblie mali hľadať spôsoby, ako sa zmeniť. Hebrejom 4, 12 nás varuje, že „Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč. Preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca.“ Ak Bibliu čítame primárne pre to, aby sme získali poznanie, máme to presne naopak. Biblia číta nás – preniká do nášho najhlbšieho vnútra a odhaľuje, kto vlastne sme. Ak si čítate Bibliu a pritom sa nemeníte, môžete si byť istý, že pristupuje k Biblii nesprávne. Nejde o hľadanie podpory pre náš životný štýl alebo spôsob myslenia; ide o nahliadnutie do zmysľania Boha a o to, že mu umožníme zmeniť a predefinovať to, kým sme.

Aby nám pomáhal v našom vzťahu s ním

Boh chce, aby ste ho poznali, a preto vám dal Písmo. Každý vzťah si vyžaduje komunikáciu – láskyplné vyjadrenie myšlienok, emócií, obáv a snov, ktoré posilňuje vzťah a prehĺbuje intimitu. Takto fungujú vzájomné medziľudské vzťahy, tak prečo by to malo byť iné s Bohom? Biblia je jeho spôsob, akým nám komunikuje svoje myšlienky a túžby! Sme vzťahové bytosti, pretože nás tak stvoril. On sám je príkladom čistého vzťahu v dokonalej jednote a láske medzi členmi Trojice. Odo dňa, keď stvoril Adama, Boh udržiaval s ľudstvom vzťah a ústredným bodom tohto vzťahu bola vždy komunikácia.

Preto keď otvoríme Bibliu, vstupujeme do Božej komunikácie s nami. Boh si zvolil špecifické slová komunikované špecifickým ľuďom v špecifických obdobiach. Zvolil si šesťdesiatšesť kníh, ktoré sa zachovali, aby sme ho mohli lepšie spoznať. Aj keď sú rôzne časti Biblie adresované rôznym ľuďom, všetko v Biblii je v konečnom dôsledku zapísané pre náš prospech. Ak je Biblia skutočne „vnuknutá Bohom“ – ako to on sám povedal – potom čítanie Biblie je počúvaním Božieho hlasu.

Zakaždým keď čítame Bibliu, posilňujeme náš vzťah s Bohom – ak k Biblii nepristupujeme s nesprávnou motiváciou. Ak k nej pristupujeme v pokore, dychtivo počúvajúc Boží hlas a čakajúc, čo nám chce Boh povedať (miesto toho, čo chceme počuť), potom sme bližšie a bližšie k Tomu, ktorý nás stvoril, aby sme s ním mohli mať vzťah. Právě biblické štúdium musí vždy mať ako svoj hlavný cieľ intimitu s Bohom.

Aby vyvýšil Ježiša

Boh používa Písmo, aby nám vysvetlil, ako a prečo vyvýšil Ježiša na najvyššie miesto. Všetky udalosti Biblickej histórie ukazujú na jeho Syna. Zákon bol daný preto, aby nám odhalil našu hriechnosť a našu potrebu Ježiša. Starozmluvní kňazi a obety poukazujú na našu potrebu väčšieho veľkňaza a tej najvyššej obety. Evanjeliá zaznamenávajú láskyplné slová a skutky Syna Božieho. Listy apoštolov vysvetľujú, prečo len prostrední-

ctvom jeho smrti na kríži môžeme byť zachránení z hriechu a naplnení Duchom. Zjavenie Jána nás ubezpečuje, že sa jedného dňa vráti, aby súdil a obnovil zem, a bude navždy vládnuť svojim nasledovníkom. To všetko bolo zapísané preto, aby bol Ježiš vyvýšený do Božej slávy. Tieto slová by nás mali motivovať k tomu, aby sme aj my vyvyšovali Ježiša v našom každodennom živote.

Aby nás pripravil na naše Bohom dané poslanie

Od počiatku mal Boh pre ľudstvo poslanie. Po tom, čo stvoril svet a všetko, čo je v ňom, stvoril aj prvého človeka a umiestnil ho v rajskej záhrade, „aby ju obrábal a strážil“ (1. Mojžišova 2, 15). Nech už „vládnutie“ nad stvorenstvom znamená čokoľvek, určite to nezahrňuje právo, aby sme stvorenstvo ničili tak, ako nám to vyhovuje. Naopak, ak sa má ľudská vláda aspoň ako-tak podobať tej Božej, potom je našou zodpovednosťou, aby sme sa láskyplne starali o svet, ktorý Boh stvoril. Od chvíle, ako Boh stvoril Adama, mali ľudia na zemi svoje poslanie.

Boh stvoril Abraháma, aby sa stal otcom izraelského národa. Požehnal ho, zaslúbil mu, že z neho vyjde veľký národ a povedal: „V tebe budú požehnané všetky pokolenia zeme“ (1. Mojžišova 12, 3). Často si ohľadom izraelského národa myslíme, že Boh si ho zvolil, aby mohol byť oddelený od zvyšku sveta, tešiť sa z Božích požehnaní a žiť ako Boží „oblúbenec“. Ale od chvíle, ako si Boh zvolil Abraháma, dal jasne najavo, že Abrahám mal všetky požehnanie, ktoré dostal, nasmerovať von. Abrahám bol požehnaný, aby mohol byť požehnaním pre všetky národy zeme. Poslaním Izraela bolo ukázať svetu, kto je ich Bohom.

V Novej zmluve sa poslanie Božieho ľudu stalo ešte jasnejším. Nie sme tu na zemi len preto, aby sme sa tešili z nášho osobného vzťahu s Bohom. Sme tu preto, aby sme boli Božími služobníkmi, jeho vyslancami: „Sme Kristovými vyslancami; teda akoby Boh napomínal skrze nás. Prosíme vás v Kristovom mene: Zmierte sa s Bohom!“ (2. Korintanom 5, 20)

Aj keď medzi kresťanmi vo všeobecnosti prevláda názor, že *my* sme centrom všetkého – že je to o nás a Bohu a viac-menej na ničom inom nezáleží – pravdou je, že *Boh* je tým centrom. Spasil nás preto, aby sme s ním mohli spolupracovať na jeho poslaní vykúpiť ľudstvo a obnoviť stvorenstvo do svojho prvotného stavu.

To znamená, že keď čítame Bibliu, musíme ju vnímať ako náš bojový rozkaz. Namiesto toho, aby sme pristupovali k Biblii s našou vlastnou agendou a pokúšali sa v nej nájsť verše, ktoré podporujú to, čo by sme chceli urobiť, musíme nechať Bibliu, aby ona formovala naše nádeje a sny. Zakaždým keď čítame Bibliu, by sme mali svoje poslanie chápať o čosi lepšie. Prečo sme vlastne na tejto zemi? Ako môžeme zohrať rolu v tom, ako Boh koná vo svete? Na tieto otázky nachádzame odpoveď práve v Biblii – ak sme ochotní počúvať.

3. *Zamyslite sa nad tým, prečo nám Boh dal Bibliu. Ako by mali tieto dôvody ovplyvniť spôsob, akým študujete Bibliu?*

nemyslíme na to, že by sme mali mať pokoru aj voči Biblii. Túto chybu robíme preto, lebo nemyslíme na to, čo vlastne robíme, keď si čítame Bibliu. Čítať Bibliu s pokorou znamená, že vstupujeme do roly študenta. Žiaľ, často skúmame Bibliu len preto, aby sme v nej našli podporu pre názory, ktoré už máme. Je to však naopak. Miesto toho by sme mali uznať, že nevieme, nič.

Nemáme odpovede – práve preto čítame Bibliu.

Pristupovať k Biblii s pokorou znamená, že odložíme svoju agendu bokom a hľadáme, čo nás chce naučiť Boh. Kedykoľvek zápasíte s prijatím niečoho, čo hovorí Biblia, našli ste oblasť vo svojom živote, ktorú musíte podriaďiť Kristovi. Žiaľ, tieto príležitosti často premárnime tým, že nachádzame spôsoby, ako zahovoriť to, čo nám Biblia hovorí.

A tu je skutočná skúška: keď zistíte, že vaše presvedčenie alebo životný štýl nie sú v súlade s Bibliou, usúdite, že sa mylí Biblia? V prípade, že s Bohom nesúhlasíme, môžeme si byť istí, že to *my* sa musíme zmeniť. Boh nám nedal Bibliu, aby sme sa mohli lepšie cítiť ohľadom toho, ako žijeme; prostredníctvom Biblie nám chce povedať, kým máme byť a čo máme robiť. Kým nezačneme čítať Bibliu preto, aby sme sa priblížili k Bohu a robili, čo nám on hovorí, úplne nám uchádza pointa.

4. *Ako zvyknete pristupovať k učeniu Biblie? Platí o vás, že k nej pristupujete v pokore, s túžbou zmeniť sa? Ako by ste mali zmeniť svoj prístup k štúdiu Biblie?*

Pristupujeme k Božej mysli

V konečnom dôsledku keď čítame Bibliu, pristupujeme k mysli Boha. Vždy keď si otvoríte Bibliu, mali by ste sa pripraviť na stretnutie so Stvoriteľom vesmíru. Ale ako sa pripraviť na takýto typ stretnutia?

Azda netreba spomínať, že k Bohu pristupujeme s pokorou. Vieme, že by sme mali byť pokorní voči iným ľuďom a Bohu, ale väčšinou

Ide o správnu motiváciu

V 1. Korinťanom 8 Pavol hovorí o jedle obetovanom modlám. Dobové pohanské náboženstvá obetovali mäso svojim bohom. Po týchto obra- doch vzali mäso (je zrejmé, že modly ho nezjedli) a predali ho na trhu za zľavnené ceny. Pochopiteľne niektorí kresťania, ktorí sa obrátili z po- hanstva, mali problém s jedením tohto mäsa, pretože sa im zdalo, akoby sa tým sami zúčastňovali na modlárstve. Iní kresťania zas správne chá- pali, že tieto modly sú ničím, a teda mohli jesť z tohto mäsa s čistým svedomím.

Problém nastal až vtedy, keď títo kresťania začali využívať svoje po- znanie ako nátlak na svojich bratov a sestry, aby konali proti svojmu sve- domiu. Pavol adresoval tento problém veľmi múdro: „Pokiaľ ide o mäso obetované modlám, vieme, že „všetci máme poznanie“. Poznanie však vedie k namyslenosti, kým láska buduje“ (1. Korinťanom 8, 1).

Pavlovo varovanie slúži ako dôležitý názorný príklad toho, čo sa sta- ne, keď začneme študovať Bibliu z nesprávnych pohnútok. Keď ju študu- jeme preto, aby sme získali viac poznania, aby sme vyzerali inteligentnej- ší, aby sme niekomu niečo dokázali alebo aby sme presvedčili iných o tom, aby zmýšľali alebo konali rovnako ako my, potom študujeme Bib- liu z nesprávnych dôvodov. A čo je ovocím takéhoto typu štúdia? Stane- me sa „namyslení“. Ironicky – tragicky – akt štúdia Biblie vyprodukoval jedných z najarogantnejších ľudí, akých tento svet videl. Je možné, že pár z nich poznáte aj osobne.

5. *Miesto toho, aby ste rozmýšľali o arogantných ľuďoch, ktorých poznáte, zamyslite sa nad tým, či vás vaša snaha študovať Bibliu neurobila na- mysleným. Ako vás zmenilo štúdium Biblie? Ste arogantnejší, hádavejší alebo odsudzujúci? Svoje myšlienky si zapíšte:*

Je zjavné, že toto nie je spôsob, akým máme podľa Boha čítať Bib- liu. Namiesto toho by nás čítanie Božieho slova malo viesť k tomu, aby sme boli čoraz podobnejšími Bohu. Ako Pavol povedal, poznanie môže viesť k namyslenosti, ale láska k budovaniu. Keď budeme k Biblii pristu- povať bez akejkoľvek agendy a budeme skúmať, ako nás chce Boh vyučo- vať a meniť, potom od nej budeme môcť odchádzať takí, akých nás Boh chce mať.

Pamätajte na Pavlove napomenutie: „Zhodte teda zo seba všetku zlobu i všetku faloš a pokrytectvo, závišť a všetky ohovárania a ako práve narodené deti túžte po čistom duchovnom mlieku, aby ste od neho rástli na spásu“ (1. Petrov 2, 1-2). Mali by sme odložiť všetky nečisté túžby a jednoducho túžiť po tom, aby nás nasýtilo a živilo slovo Božie. Je to veľmi jednoduchý koncept, ktorý prináša výsledky meniace život. Pred- stavte si, aký by ste boli iný, keby ste prispôbili svoje myslenie a život- ný štýl Biblii. Miesto toho, aby ste sa stali arogantným, by ste viac milo- vali Boha; žili by ste v súlade s vaším Bohom daným poslaním; ľudia by ste vnímali nie ako prostriedok k vašim vlastným cieľom, ale ako vzácne Božie stvorenia, a nachádzali by ste spôsoby, ako milovať a slúžiť ľuďom okolo seba im.

6. *Meditujte chvíľu nad 1. Petra 2, 1-2. Ako by vyzeral váš život, keby ste túžili po Božom slove tak, ako to opisoval Peter?*

Skôr než pôjdete ďalej

Aby sme to zhrnuli, správny prístup k Biblii je ten, keď najskôr zanecháme všetko, čo chceme a očakávame, a umožníme Bohu, aby nám presne povedal, čo si máme myslieť a robiť. Samozrejme je to v protiklade s našimi prirodzenými sklonmi, preto potrebujeme, aby Boh konal v našom srdci: odstránil naše nesprávne pohnútky a dal nám úprimnú túžbu po jeho slove. V ďalších kapitolách budeme hovoriť o metódach pozorného štúdia Biblie. Ale ešte predtým, ako si osvojíte určité zručnosti v štúdiu Biblie, je absolútne nevyhnutné, aby ste najskôr pracovali na svojej motivácii k štúdiu Písma. Pokiaľ nemáte správne motívy, Bibliu budete zneužívať nezávisle od toho, nakoľko ste zručný v jej štúdiu.

7. *Zakončite túto kapitolu modlitbou. Proste Boha, aby vám očistil srdce ohľadom Písma. Proste ho, aby vo vás vyvolal túžbu po čistom mlieku jeho slova.*

Pozrite si video k tejto kapitole na multiplmovement.com.